

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ
І СПОРТУ УКРАЇНИ

Лекція

з дисципліни “Олімпійський спорт”

на тему:

**«МІЖНАРОДНИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОМІТЕТ:
ІСТОРІЯ, СТРУКТУРА, НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ»**

ЛЕКТОР:

ДОЦЕНТ ЩЕРБАШИН ЯКІВ СЕРГІЙОВИЧ

План лекції:

1. Історія створення МОК
2. Основні напрямки діяльності МОК
3. Керівні органи МОК
4. Вибори президента та делегатів МОК
5. Характеристика діяльності президентів МОК
6. Олімпійські конгреси та їх вплив на розвиток олімпійського руху

МОК - міжнародна, неурядова, неприбуткова організацією, у формі асоціації зі статусом юридичної особи

МОК був створений 23 червня 1894 року підчас проведення Міжнародного атлетичного конгресу

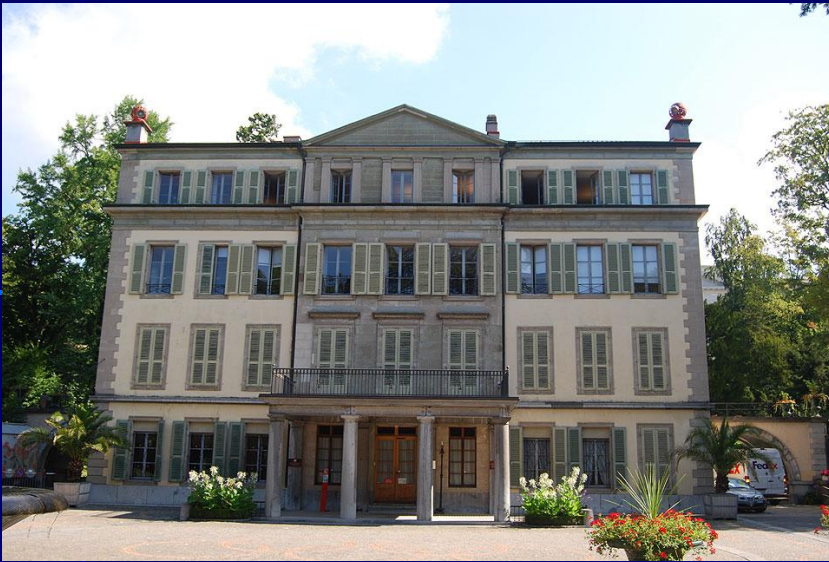
Основні причини створення МОК:

1. потреба в міжнародній організації щодо об'єднання зусилля всіх зацікавлених сторін і осіб щодо реалізації ідеї відродження Олімпійських ігор;
2. необхідність координації та подальшого розвитку спорту на міжнародному рівні та ін.

Штаб-квартира МОК з 1915 р. знаходиться в Лозанні (Швейцарії)

У 1983 р. Федеральна рада Швейцарії визнала МОК юридичною особою на території країни та надала їй статус міжнародної організації

Штаб-квартира МОК

**(1918-1967р. віла Мон-Репо,
Швейцарія, Лозана)**

**(1968р., замок Шато-де-Віді,
Швейцарія, Лозана)**

(1986р., вулиця Шато-де-Віді, 1007, Швейцарія, Лозана)

Основні напрями діяльності МОК

- I – забезпечення регулярного святкування Олімпійських Ігор
- II – вибір міста - організатора Олімпійських ігор
- III – затвердження програми Олімпійських ігор
- IV – визнання НОК та МСФ
- V – керівництво олімпійським рухом відповідно до Олімпійської хартії, забезпечення боротьби з допінгом, дискримінацією, корупцією, забезпечення умов охорони навколишнього середовища підчас підготовки та проведенням Олімпійських ігор, розвиток системи олімпійської освіти тощо

Керівні органи МОК

СЕСІЯ

(загальні збори делегатів МОК)

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ

- Президент
- 4 віце-президенти
- 10 інших делегатів

ПРЕЗИДЕНТ МОК

АДМІНІСТРАЦІЯ

Генеральний директор МОК

КОМІСІЇ МОК

Вибори Президента та делегатів МОК

- **Президент** обирається таємним голосуванням на Сесії МОК серед своїх делегатів строком на 8 років (з можливістю переобрання на другий чотирирічний термін)
- **Делегати Виконкому** обираються на 4 роки (з можливістю переобрання на другий термін)
- **Рядові делегати МОК** обираються на 8 років з можливістю переобрання

З 1999 р. (110 Сесія) комплектування МОК здійснюється відповідно до пропорції (загальна кількість делегатів МОК – 115 осіб):

- 15 – діючих спортсменів;
- 15 – президентів МСФ;
- 15 – президентів НОК або континентальних асоціацій;
- 70 – осіб обраних на індивідуальній засаді;
- віковий ценз -70 років.

Характеристика діяльності президентів МОК.

№	П.І.Б.	Країна	Термін правління (роки)	Особливості діяльності
1	Деметріус Вікелас	Греція	1894-1896	
2	П'єр де Кубертен	Франція	1896-1916 1919-1925	
3	Анрі де Байє-Латур	Бельгія	1925-1942	
4	Юханнес Зігфрід Едстрем	Швеція	1946-1952	
5	Ейвері Брендедж	США	1952-1972	
6	Майкл Морріс Кілланін	Великобританія	1972-1980	
7	Хуан Антоніо Самаранч	Іспанія	1980- 2000	
8	Жак Рогге	Бельгія	з 2001- 2013	
9	Томас Бах	Німеччина	вересень 2013 - по теперішній час	

1916-1919 р. виконував обов'язки президента МОК - Годфруа де Блоне

•1942-1946 р. виконував обов'язки президента МОК - Зігфрід Едстрем

Олімпійські конгреси та їх вплив на розвиток олімпійського руху.

№ р/р	Рік та дата проведення конгресу	Місце проведення конгресу	Основні питання та рішення Олімпійських Конгресів
I.	1894 16-21.06.	Париж (Франція)	проблеми організації Олімпійських ігор на сучасній основі, створення МОК, затвердження статусу спортсмена-аматора;
II.	1897 23-31.06.	Гавр (Франція)	питання гігієни, педагогіки, історії фізичних вправ й інших наукових дисциплін, що відносяться до фізичного виховання й спорту;
III.	1905 9-14.06.	Брюссель (Бельгія)	питання фізичного виховання й спорту (організації занять в школі, будівництва спортивних споруд, підготовки фахівців в сфері фізичного виховання й спорту), взаємовідносин МОК з МСФ;

IV.		1906 23- 25.06.	Париж (Франція)	питання включення в програми Ігор Олімпіад конкурсів мистецтв з архітектури, живопису, скульптури й музики на рівних умовах зі спортивними змаганнями (рішення виконувалося з 1912-1948);
V.		1913 7-11.05.	Лозанна (Швейцарія)	вирішувалися проблеми спортивної психології й фізіології;
VI.		1914 15- 23.06.	Париж (Франція)	прийняття єдиних положень з питань організації й проведення змагань з видів спорту в Олімпійських іграх (введені обов'язкові і не обов'язкові види спорту в програму Ігор); ухвалене рішення: про відміну вікового цензу для учасників Ігор; про проведення змагань для жінок лише з плавання й тенісу; про допуск спортсменів до Ігор тільки через НОК;. вперше представлена олімпійська емблема з п'яти кілець;

VII.	1921 2-7.06.	Лозанна (Швейцарія)	питання суддівства, надання Олімпійським конгресам статусу верховного органу МОК; прийняття рішення про відміну розподілу видів спорту в програмі ОІ на обов'язкові й не обов'язкові;
			про необхідність письмових гарантій дотримання спортсменом статусу аматора з боку НФ з виду спорту, що затверджі НОК;
VIII.	1925 29.05-4.06.	Прага (Чехія)	обговорювалися правила й програма Ігор, проблеми аматорства, участі жінок, про склад і задачі НОК, олімпійську клятву, фізичне виховання у вузах;
IX.	1930 25-30.05.	Берлін (Німеччина)	обговорювалися проблеми олімпійської програми, аматорства, будівництва спортивних майданчиків, участі жінок в ОІ, взаємовідносин МОК з ФІФА;
X.	1973 30.09-4.10.	Варна (Болгарія)	присвячений аналізу стану і подальших перспектив розвитку олімпійського руху; відносин між МОК, НОК і МСФ, прийняття рішення про введення в дію програми "Олімпійська солідарність"

XI.	1981 23-28.09.	Баден- Баден (Німеччина)	обговорювалися проблеми міжнародного співробітництва в спорті, питання аматорства та професіоналізму, допуску спортсменів до ОІ, програм Ігор, взаємовідносин між МОК, НОК, МСФ, ООН та ЮНЕСКО; особливостей проведення церемоній відкриття і закриття Ігор, вшановуванням переможців;
XII.	1994 29.08- 3.09.	Париж (Франція)	обговорювалися питання: - внеску олімпійського руху в сучасне суспільство; стану сучасного спортсмена (становлення до спортсмена, його місця й роль в суспільстві, організацію спорту вищих досягнень, спортивну науку й сучасне тренування, потенційні небезпеки що оточують спортсмена); - значення спорту в соціальному контексті (спорт й політика, спорт та економіка, спорт у країнах, що розвиваються, спорт для всіх тощо); - взаємовідносин спорту та засобів масової інформації; - презентація першого в світі підручника для спеціалізованих вузів в сфері спорту В.Н.Платонова і С.І.Гуськова "Олімпійський спорт".

XIII.	2009 3.10- 5.10.	Данія (Копенгаген)	Конгрес був присвячений темі «Олімпійський рух і суспільство».
			За підсумками конгресу було прийнято 66 рекомендацій з п'яти ключових тем - «Спортсмени», «Олімпійські ігри», «Структура олімпійського руху», «Олімпізм і молодь» та «Цифрова революція».

Відповідно до Олімпійської хартії Олімпійський конгрес за рішенням Сесії скликає Президент МОК

В конгресах беруть участь представники трьох основних структур олімпійського руху — МОК, НОК і МСФ. Для обговорення на Конгрес виносяться актуальні питання розвитку олімпійського руху. Вся діяльність конгресів носить консультативний характер.

За всю історію сучасного олімпійського руху було проведено 13 Конгресів (I – Париж, 1894 р.; XIII – Копенгаген, 2009 р.). Конгреси проводились нерегулярно.

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ
І СПОРТУ УКРАЇНИ

Лекція

з дисципліни “Олімпійський спорт”

на тему:

**«МІЖНАРОДНИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОМІТЕТ:
ІСТОРІЯ, СТРУКТУРА, НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ»**

ЛЕКТОР:

ДОЦЕНТ ЩЕРБАШИН ЯКІВ СЕРГІЙОВИЧ